

tolytische werking. In geval van voor bronchospasmodica resistente vormen van de status asthmaticus bieden de corticoïden of eventueel het ACTH veelal uitkomst. Vaak wordt er gemakkelijk heengestapt over de zeker niet te verwaarlozen bijwerkingen van deze geneesmiddelen, zoals verstoring van de water- en zouthuishouding, hyperaciditeit en het ontstaan van maagulcera. Vooral bij volwassenen is voorzichtigheid geboden. Waar het lokale applicatie betreft dient rekening te worden gehouden met de dan verminderde werking van de 11-ketosteroiden zoals corticosteron en prednison, dit in tegenstelling tot de 11-hydroxysteroiden die ook bij lokale toepassing de volledige werkzaamheid behouden.

Samenvatting. In een inleidende bespreking worden de belangrijkste allergische aandoeningen en de differentiatie tussen allergische ziekten en andere, eveneens op contact met

chemicaliën, geneesmiddelen enzovoort berustende aandoeningen van niet-allergische aard besproken. De therapeutische mogelijkheden, in het bijzonder bij allergische ziekten, worden uitvoerig behandeld. Daarbij werd vooral aandacht besteed aan de groep der antihistaminica-anticholinergica, de groep der sympathicomimetica, onderscheiden in α - en β -sympathicomimetica, en de methylxanthinederivaten. Op het gevaar van de inductie van allergische aandoeningen door geneesmiddelen werd gewezen.

Summary. Anti-allergic drugs. The introduction discusses the principal allergic conditions and the differentiation between allergic diseases and other, non-allergic, conditions also based on contact with chemical, drugs, etc. The therapeutic possibilities, especially in allergic diseases, are discussed in detail, with special reference to the group of antihistamines and anticholinergic drugs, the group of sympathicomimetics (divided into α - and β -sympathicomimetics) and the methylxanthine derivatives. The risk of drug-induced allergic conditions is pointed out.

De literatuurlijst is op verzoek bij het redactiesecretariaat te verkrijgen.

HUISARTS EN LITERATUUR* (6)

Mens en Maatschappij

Mens en Maatschappij is een tweemaandelijks tijdschrift gewijd aan de sociologie, haar grensgebieden en een aantal van haar velden van toepassing. Het werd opgericht in 1925, als eerste tijdschrift op dit gebied in ons land en het heeft zich, ook nu het niet langer het enige sociologische orgaan is in Nederland, kunnen handhaven als een belangrijk ontmoetingspunt van sociologen in vele sectoren van onze samenleving.

De laatste acht jaren in het bijzonder heeft de redactie zich ingespannen, door invoering van verschillende nieuwe rubrieken en door een grotere aandacht voor speciale thema's, het tijdschrift als algemeen orgaan, ook bij toenemende specialisatie, te kunnen blijven handhaven als communicatiemedium binnen de gehele sociologie. De redactie streeft dit doel voort na door een reeks uitgebreide boekbesprekingen (ongeveer 150 per jaargang van zes afleveringen).

In de speciale thema's komt ook het thema van de medische sociologie langzamerhand wat meer naar voren. Het in april 1966 verschenen tweede nummer van de lopende jaargang is zelfs gedeeltelijk hieraan gewijd; het bevat enkele artikelen op dit terrein, waaronder een kritisch overzicht van dit veld van onderzoek en een beredeneerde bibliografie van Nederlandse publikaties.

Het tijdschrift kent een redactiecommissie waarvan deel uitmaken Prof. Dr. Sj. Groenman, (voorzitter), Prof. Dr. G. Kuiper Hzn, Dr. J. Niezing en Prof. Dr. H. M. Jolles (secretaris); voorts een

aantal speciale medewerkers voor vaste rubrieken en een wat grotere redactieraad, waarin behalve de sociologie ook verwante sociale wetenschappen zijn vertegenwoordigd.

Het blad verschijnt aan het eind van elke even maand in een omvang van 80 pagina's. Een normaal particulier abonnement kost momenteel f 20,—; voor instellingen f 32,50 en voor studenten f 10,—. De kosten van een linnen stempelband voor de jaargang bedragen f 5,—. De prijs van een los nummer bedraagt f 4,—. In bescheiden mate kunnen proefnummers op aanvraag beschikbaar worden gesteld.

De betekenis van het tijdschrift voor huisartsen kan, behalve in bescheiden mate door artikelen en boekbesprekingen over medisch-sociologische onderwerpen, hierin zijn gelegen, dat het geïnteresseerden onder hen meer in het algemeen vertrouwd kan maken met een denkwijze, die mogelijk ook voor de geneeskunde van toenemende betekenis is. De sociologie werpt licht op maatschappelijke achtergronden, waartegen ook de problematiek van ziekte en gezondheid en die van het medisch handelen een nieuwe interpretatie zouden kunnen ondergaan. De sociologie ziet dit medisch handelen als één variabele in een complex patroon van sociale factoren, waarvan zij de onderlinge samenhang tracht te doorlichten. Zij is derhalve ten sterkste interdisciplinair gericht en zij maakt hieraan bij voorkeur haar autonome gezichtspunt ondergeschikt. Het zijn wellicht juist de huisartsen, die als eersten onder de medici hiervoor open zullen staan.

H. M. Jolles

* Zie (1966) huisarts en Wetenschap 9, 27